

Dankbaar gedenken wij

Antonius Zilvinus Haverkotte

sinds 21 augustus 1993

weduwnaar van

Maria Johanna Olde Scholtenhuis

Hij werd geboren op 17 februari 1926 te Losser. Na een langdurige ziekte overleed hij thuis aan de Mariastraat 29 te Oldenzaal op 13 februari 1997. Biddend hebben we afscheid van hem genomen in de Mariakerk, waarna we hem te rusten hebben gelegd op het kerkhof te Oldenzaal op 18 februari.

Geboren en getogen op een boerderij, hield hij van de natuur en mocht hij graag in de bossen fietsen en wandelen; vogels waren zijn lievelingsdieren; hij had dan ook zelf een volière gebouwd, waarin hij verschillende soorten vogels hield.

Hij had een zwak voor kinderen, het meest natuurlijk voor zijn eigen dochters; hij had alles voor ze over en kon ze heerlijk verwennen.

Zijn hele leven heeft hij hard gewerkt als timmerman, altijd bereid anderen te helpen.

Twaalf jaar geleden raakte hij plotseling verlamd. Hij kreeg te horen, dat hij nooit meer zou kunnen lopen, maar door zijn vechtlust en zijn enorme wilskracht is het hem toch gelukt op de been te blijven met behulp van een stok. Een paar jaar later kreeg hij de ziekte van

Kahler, waardoor hij veel pijn heeft geleden, maar pijnstillers waren voor hem taboe. Hij zette door en bleef zoveel mogelijk alles zelf doen, want hij wilde niet afhankelijk zijn van een ander.

Op 21 augustus 1993 overleed zijn vrouw plotseling aan dezelfde ziekte; dit was voor hem een groot verlies, maar ondanks dat bleef hij doorvechten. Hij wilde verder en was erg zorgzaam voor zijn dochters. Zijn geloofshouding werd op de proef gesteld door talloze vragen, maar hij vond ook steun bij God en in het gebed; zolang het kon nam hij deel aan de Eucharistie in zijn Mariakerk, op de eerste bank.

Na drie weken in het ziekenhuis te hebben gelegen, was het zijn laatste wens om thuis te sterven, om nog even samen te zijn met zijn dochters en familie. We zijn dankbaar, dat we hem nog in huis konden verzorgen en voor zover mogelijk konden steunen. Donderdagmorgen 13 februari is hij na een moedig gestreden strijd op een vredige wijze van ons heengegaan.

*Wij willen je rust gunnen,
al is vol droefheid ons hart.
Je lijden zien en niet helpen kunnen,
dat was onze smart.*

Voor uw medeleven in zijn lange ziekteperiode en na zijn overlijden blijven wij u dankbaar.

Ingrid en Karin